Acatistul Sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana

(9 septembrie)

Sfinţii şi dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana (9 septembrie):

https://www.academia.edu/106385519/Sfin%C5%A3ii_%C5%9Fi_dumnezeie%C5%9Fti_p%C4%83rin%C5%A3i_Ioachim_%C5%9Fi_Ana_9_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-ioachim-si-ana

***

Materiale despre Sfinţii Ioachim şi Ana:

https://independent.academia.edu/emystea/Sfin%C5%A3ii-Ioachim-%C5%9Fi-Ana

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioachim+%C5%9Fi+Ana

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi

pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Icosul 1

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;
Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea

Văzându-se dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post şi cu lacrimi rugându-se lui Dumnezeu, de la care câştigând darul cel mai presus de lume, s-a bucurat cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu, Arhanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei şi dreptei Ana, zicând: ***„Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta şi iată, vei naşte pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui”*** lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ana, aşteptarea cea mult dorită de strămoaşa Eva;
Bucură-te, lună care ai risipit negura întristării;
Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;
Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea neveştejită;
Bucură-te, că de naşterea ta lumea s-a bucurat;
Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;
Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrănitoarea Vieţii;

Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;
Bucură-te, bogăţia celor lipsiţi;
Bucură-te, că prin tine s-a făcut începătura darului;
Bucură-te, că prin naşterea ta s-a stins datoria păcatului;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 3-lea

Văzându-se pe sine Sfânta şi dreapta Ana întru întristarea nenaşterii de prunci, plângând cu amar în grădina sa, se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***„Doamne al Puterilor, cel ce ştii ocara nerodirii, dezleagă-mi stârpiciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc ţie",*** lăudându-Te şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Biserica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhanghelul şi aflând pe soţia sa, i-a spus vestirea cea de bucurie şi au mulţumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care şi noi îl lăudăm pe dânsul, zicând:
Bucură-te, bătrânule de Dumnezeu iubit;
Bucură-te, prea lăudate părinte al Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfeşnicul lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit;
Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îmbogăţit lumea;
Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;
Bucură-te, că întru tine s-a plinit proorocirea;
Bucură-te, că tu pe toţi părinţii ai întrecut;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părinte Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina sadului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai odrăslit din neamul împărătesc;
Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumnezeu pe pământ;
Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 4-lea

Înţelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soţia sa, cea de Dumnezeu înţelepţită şi închinându-se, a cântat lauda: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind rudeniile dumnezeieştilor părinţi că a mărit Domnul mila Sa faţă de dânşii, au alergat lăudând într-un glas pe prea înţeleapta Ana, zicând:
Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;

Bucură-te, că întru naşterea ta îngerii dănţuiesc întru veselie;
Bucură-te, corabia care porţi pe porumbiţa ce vesteşte încetarea potopului;
Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;
Bucură-te, ceea ce porţi scaunul împăratului;
Bucură-te, că prin naşterea ta se surpă împărăţia iadului;
Bucură-te, ţarină bine roditoare;
Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor;
Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor;
Bucură-te, ajutătoarea şi mângâierea celor sterpe;
Bucură-te, cămara Împărătesei îngerilor;
Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel prea fericit, Ana de Dumnezeu iubită, vesteşte bucurie la toată lumea şi pe toţi îi îndeamnă a cânta cu un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol şi voind a-Şi pregăti pe pământ cămară însufleţită, pe tine, Ioachim te-a chemat la o vrednicie ca aceasta, ca din coapsele tale să răsară Mireasa cea prea curată; pentru aceasta grăim ţie:
Bucură-te, sadul creştinătăţii cel prea strălucit;
Bucură-te, începătorul darului cel prea mărit;
Bucură-te, că din sămânţa ta s-a lucrat cortul cel însufleţit;
Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;
Bucură-te, meşter înţelept care ai întrecut pe Solomon;
Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina Pomului vieţii;
Bucură-te, temelia turnului credinţei;
Bucură-te, râu care ai adus pe mărgăritarul cel de mult preţ;
Bucură-te, că pe acesta în Sfânta Sfintelor l-ai pus;
Bucură-te, cel ce ai primit făgăduinţa prin Arhanghel;
Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfatul cel mai înainte de veci;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 6-lea

După zilele acelea, încredinţându-se Ioachim că făgăduinţa cea dată lui prin Arhanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de

preoţi, de leviţi şi de tot poporul că s-a învrednicit de un dar mare ca acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Apropiindu-se zorile mântuirii neamului omenesc, născut-ai, Sfântă şi prea fericită Ana, pe prunca cea făgăduită ţie de la Dumnezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Împărăteasa cerului;
Bucură-te, lâna cea prea curată din care s-a ţesut cortul împăratului;
Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;
Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;
Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea frumoasă;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a drepţilor;
Bucură-te, maica nădejdii creştinilor;
Bucură-te, chivot purtător de tābliţa darului;
Bucură-te, cuibul porumbiţei Raiului;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii;
Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioşilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgăduită lumii;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 7-lea

Vrând dumnezeiasca Ana să-şi plinească făgăduinţa, a adus pe prunca cea dăruită ei de Dumnezeu în Biserica Domnului şi în Sfânta Sfintelor a aşezat-o pe ea, ca ziua şi noaptea să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei şi mieluşeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi aşa:
Bucură-te, păstrătorul tainelor celor nespuse ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;
Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei prea curate;
Bucură-te, părintele miresei celei cu totul neîntinate;
Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;
Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea eşti lăudat;
Bucură-te, plinitorule al Legii;
Bucură-te, începătorule al darului;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor neroditori;
Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoşilor;

Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;
Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinţei;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 8-lea

Văzând naşterea din făgăduinţă dăruită de Dumnezeu lui Ioachim şi Anei, să ne ridicăm mintea la cer şi să cântăm cu bucurie laudă Celui care a arătat cele prea slăvite, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul după legile firii a fost naşterea ta, Ana prea lăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul, a rămas fecioară; pentru aceasta te lăudăm pe tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fecioriei;
Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit datoria strămoaşei;
Bucură-te, că ai purtat în braţele tale pe fiica Părintelui ceresc;
Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mântuirea neamului omenesc;
Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe Împărăteasa făpturii;
Bucură-te, ceea ce ai născut după făgăduinţă pe Maica luminii;
Bucură-te, liman de scăpare a celor credincioşi;
Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioşi;
Bucură-te, lauda cea prea mărită a dreptcredincioşilor;
Bucură-te, podoabă prea strălucită a arhiereilor;
Bucură-te, munte înalt care nu te ascunzi de la năzuinţa noastră;
Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă ţie cu credinţă;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 9-lea

Nu pricepem de unde vom începe a-ţi aduce laudă, maică prea fericită sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai născut pe Împărăteasa cerului şi a pământului; numai să lăudăm cu umilinţă pe Dumnezeul minunilor, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Zicerile Sfinţilor prooroci cele din descoperire dumnezeiască văzându-le plinite şi stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea fericite Ioachim, auzi-ne pe noi care grăim ţie:
Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;
Bucură-te, că vezi scaunul cel prea înalt dăruit fiicei tale;
Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a şedea de-a dreapta Fiului său;
Bucură-te, locuitorul Ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, cel ce nu ne uiţi pe noi, rudele tale cele de jos;

Bucură-te, cel ce petreci cu Arhanghelii;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu apostolii;
Bucură-te, veselia mucenicilor şi a cuvioşilor;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a proorocilor;
Bucură-te, luminătorul Legii şi al darului;
Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;
Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinţei de mântuire;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgăduit, a venit şi întrupându-Se din sângiuirile cele prea curate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, prea fericite Ioachime, ne-a răscumpărat pe noi din robia diavolului; pentru aceasta cântăm cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de apărare eşti credincioşilor şi turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumuseţea Dumnezeirii;
Bucură-te, ceea ce necontenit sădeşti pentru noi darul mântuirii;
Bucură-te, că de naşterea ta s-au îngrozit puterile iadului;
Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă uşile Raiului;
Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea prea binecuvântată;
Bucură-te, că, născând-o pe ea, de toată lumea eşti prea lăudată;
Bucură-te, ceea ce ai crescut pe viţa cea adevărată;
Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe Strugurele vieţii;
Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;
Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;
Bucură-te, ceea ce ai născut căruţa cea purtătoare de fulger;
Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împodobit cu chipul Soarelui;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 11-lea

Pereche prea frumoasă şi însoţire de Dumnezeu aleasă, Ioachim şi Ana, cei ce sunteţi acum străluciţi cu dumnezeiască lumină şi vă veseliţi cu îngerii şi împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceţi-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfeşnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiescule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoştinţa cea dumnezeiască pe toţi cei ce cu dor te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieţii;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;
Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, cel ce uşurezi necazurile vieţii celei grele de purtat;
Bucură-te, ajutătorul cel prea înalt al mântuirii;
Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, îndemnătorul celor însoţiţi către fapte bune;
Bucură-te, temelia însoţirii celei de Dumnezeu rânduite;
Bucură-te, rădăcina mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, iertarea celor ce mult au greşit;
Bucură-te, ridicarea strămoşilor;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 12-lea
Podoabă de mare cuviinţă a câştigat Biserica prin pomenirea voastră, prea lăudaţilor părinţi; pentru aceea vă rugăm, pomeniţi-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu şi din toate nevoile izbăviţi-ne pe noi, cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Lăudând naşterea ta cu cântări de Dumnezeu insuflate, Ana, de trei ori fericită, slăvim pe Cel ce cu un dar ca acesta te-a învrednicit pe tine şi cu dragoste grăim ţie:
Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;
Bucură-te, ceea ce mijloceşti nouă bunătăţile cereşti;
Bucură-te, ceea ce eşti dăruitoare îmbelşugată şi de cele pământeşti;
Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a femeilor;
Bucură-te, cununa cea neveştejită a maicilor;
Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, soţie bine plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, cea care împlineşti cererile cele bune ale credincioşilor;
Bucură-te, bogăţia săracilor şi a văduvelor;
Bucură-te, ceea ce eşti vindecare a neputincioşilor şi a bolnavilor;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea fericită însoţire a dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, cei ce staţi lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele acestea ale noastre, izbăviţi-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veşnice şi de toată ispita, ca împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

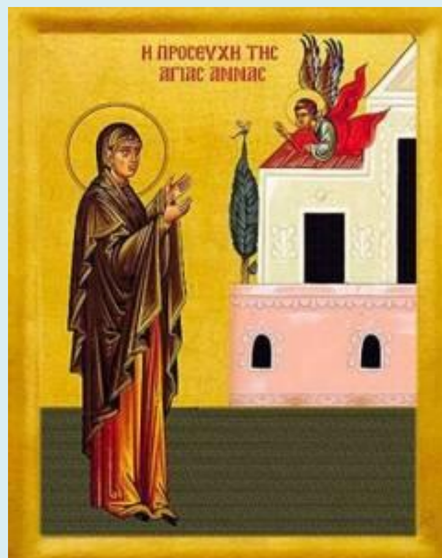
Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;
Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul 1
Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica Vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Apoi se zice aceasta:

Rugăciunea către Sfânta şi dreapta Ana, mama PreaSfintei de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria

O! Maică prea fericită: cine va putea spune darurile cu care te-a împodobit pe tine Bunul Dumnezeu? Sau ce laudă vrednică vom aduce noi ţie, ceea ce eşti Maica Împărătesei cerului şi a pământului? Căci în adevăr, de la căderea strămoşilor noştri din desfătarea Raiului, următorii lui, moştenind blestemul până la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, din curatele şi fecioreştile sfinţenii ale prea bine cuvântatei fiicei tale, neamul omenesc niciodată nu a fost primit, cu atâta mângâiere şi încredinţare de răscumpărarea din blestem, ca atunci când te-a văzut pe tine, aplecând pe Maica Izbăvitorului.

O, prea fericită Maică, îngerii au lăudat naşterea ta; proorocii au săltat, văzând printr-însa împlinirea cuvintelor lor; strămoşii, împreună cu patriarhii, fiind întru închisorile cele întunecoase ale iadului, începură a primi aceste vestiri de bucurie.

Proorocul şi marele arhiereu Zaharia le-a spus: Eu am primit în Sfânta Sfintelor pe Maria şi după doisprezece ani, am logodit-o cu dreptul Iosif, spre pază; care va să nască cu chip negrăit pe Cela ce va să prefacă lacrimile noastre întru bucurie.

Sfânta Elisaveta a zis: Eu m-am închinat Mântuitorului, fiind El încă în pântecele cel cu totul nevinovat al PreaSfintei Fecioare.

Sfântul şi dreptul Iosif a zis: Eu, prin descoperirea dumnezeiască am primit întru logodire pe pururea Fecioara Maria, şi sunt martor nevinovăţiei ei, întru care a şi

născut, fără ispită bărbătească şi rămânând fecioară, născând pe Hristos Domnul, în cetatea lui David.

Sfântul şi dreptul Simion a zis: Eu am primit slobozire, din legăturile trupului de la însuşi Cel ce mi-a dat fiinţa, luându-l în braţele mele.

Apoi, dumnezeiescul Ioan, Mergătorul înainte şi pecetea proorocilor: Eu am botezat în râul Iordanului, pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii; am văzut Duhul ca un porumbel, pogorându-se peste dânsul, şi-am auzit glasul Tatălui, mărturisindu-i de sus: Tu eşti Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit.

Şi nu târziu după aceasta strălucind fulgerul Dumnezeirii, în toate cămările iadului, s-a arătat Biruitorul morţii zicând: Descoperiţi-vă. Şi ridicând împreună cu sine pe strămoşii, cu toţi drepţii cei ce aşteptau acolo venirea lui, a zdrobit puterea diavolului şi după aceea s-a suit, după prorocia lui David la înălţime stricând robia, le-a dat daruri oamenilor, adică nu numai apropiere slobodă către Bunul Dumnezeu, pentru a moşteni bunătăţile cele veşnice, şi uşurare de necazurile vieţii acesteia, celor ce aleargă cu căldură către plăcuţii săi.

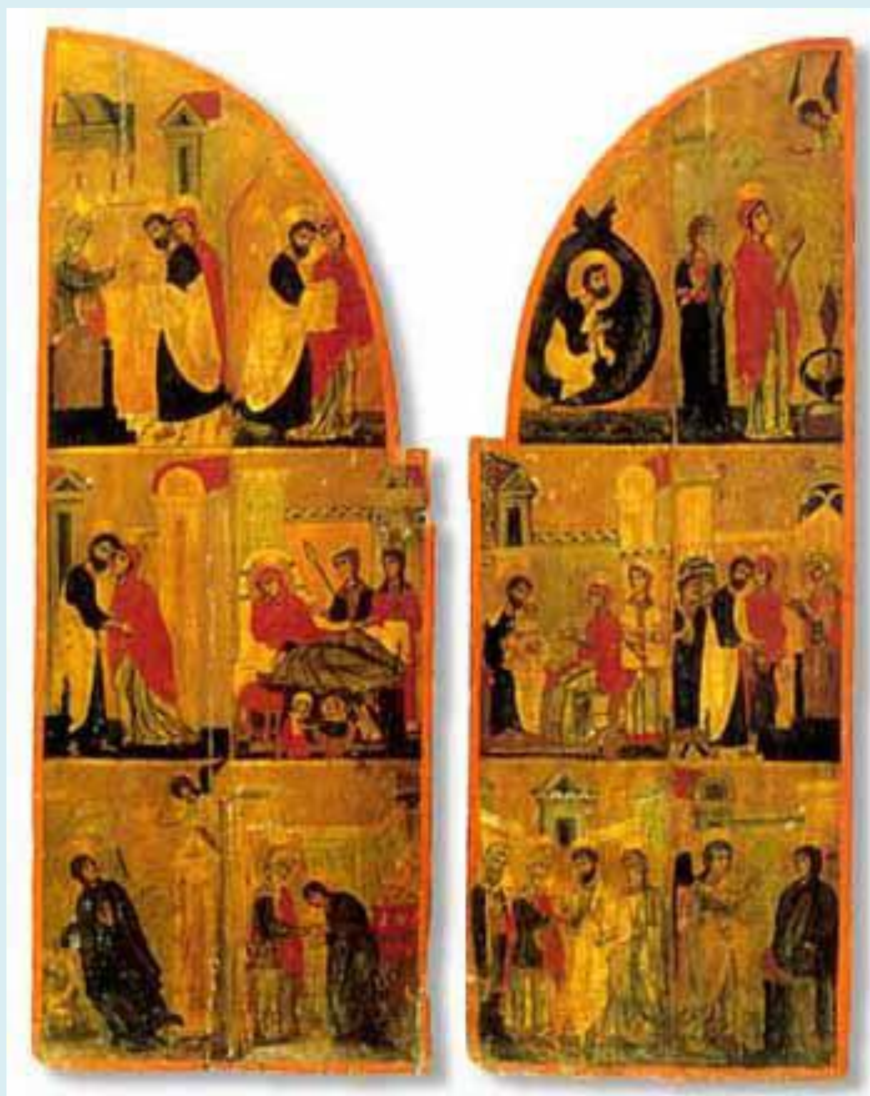
Şi unde dar vom căuta noi un izvor de daruri mai bogat decat la tine, prea lăudată, Ano?

Pentru aceasta, noi smeriţii şi păcătoşii, cu multă umilinţă, căzând înaintea ta, ne rugăm ţie: Ridică-ţi sfintele tale mâini, cu care ai îmbrăţişat pe Împărăteasa cerului şi a pământului, către Părintele îndurărilor şi Dumnezeul a toată mângâierea, ca trecând cu vederea mulţimea păcatelor noastre, să ne păzească pe noi, moştenirea sa: de foamete, de ciumă, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi; iar mai vârtos tu maica prea fericită, prin darul cel dat ţie de la Dumnezeu potoleşte smintelile Bisericii, dăruieşte pace iubitorilor de Hristos şi ocârmuitorilor ţării acesteia; grăieşte în inimile lor cele bune, pentru Sfintele lui Dumnezeu Biserici; vezi sărăcia noastră cea sufletească şi cea trupească şi ne îmbogăţeşte pe noi cu îndoite daruri.

Caută cu ochi milostivi asupra norodului tău celui ce aleargă la tine cu credinţă, păzeşte pe cei ce te cheamă pe tine de moartea cea fără de veste, vindecă toate bolile lor, goneşte de la dânşii pe toate duhurile cele făcătoare de rău, apără-i de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, împacă neînţelegerile vieţii casnice, sprijineşte pe cei neputincioşi, luminează mintea celor căzuţi întru adâncul păcatelor, ca să se întoarcă la pocăinţă. Pe cei depărtaţi de la dreapta credinţă întoarce-i iarăşi la adevărata credinţă şi în vremea ieşirii noastre din viaţa de aici, apără-ne pe noi de cei ce se

silesc a vâna sufletele noastre; şi ne fă parte cu turma cea aleasă a tuturor celor ce din veac au bineplăcut lui Dumnezeu, cu care întru desfătarea cea fără de sfârşit, să lăudăm neîncetat pe: Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, fericind împreună cu tine pe fiica ta cea prea curată, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, în vecii vecilor, Amin.

Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana

Sfântul şi dreptul Ioachim a fost din seminţia lui Iuda, trăgându-şi neamul din casa lui David împăratul în acest chip: din neamul lui Natan fiul lui David s-a născut Levi, iar Levi a născut pe Melhie şi pe Pamfir; Pamfir a născut pe Varpafir, iar Varpafir a născut pe Ioachim, tatăl Născătoarei de Dumnezeu. ***Acesta petrecea în Nazaretul Galileii, având soţie pe Ana din seminţia lui Levi, din neamul lui Aaron, fiica lui Mathan preotul*** care a preoţit în zilele Cleopatrei şi ale lui Casopar, împăraţii perşilor, mai înainte de împărăţia lui Irod, fiul lui Antipater.

Iar Mathan avea femeie pe Maria din seminţia lui Iuda din Betleem şi a născut cu dânsa trei fiice: pe Maria, pe Sovia şi pe Ana.

- *Deci, s-a măritat cea dintâi Maria, în Betleem şi a născut pe Salomeea.*
- *S-a măritat şi Sovia, cea de-a doua, de asemenea în Betleem şi a născut pe Elisabeta, maica lui Ioan ÎnainteMergătorul.*
- *Iar a treia, Sfânta Ana, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, a fost precum am zis, soţia lui Ioachim în pământul Galileei, din cetatea Nazaret.*

Această însoţire de neam mare, Ioachim şi Ana, vieţuind după lege, drepţi au fost înaintea lui Dumnezeu; iar fiind îndestulaţi cu bogăţia cea materialnică, mai presus de toate aveau pe cea duhovnicească. Şi aşa, cu toate bunătăţile se înfrumuseţau ei, umblând în toate poruncile Domnului fără de prihană. Iar la tot praznicul deosebeau din averile lor două părţi, din care o parte o dădeau lui Dumnezeu la bisericeştile trebuinţe, iar cealaltă parte la săraci. Şi atât au plăcut lui Dumnezeu, încât i-a învrednicit pe ei să fie născători Fecioarei celei fără de prihană, pe care mai înainte a ales-o Lui spre maică.

Din aceasta este cunoscută viaţa lor cea sfântă, plăcută lui Dumnezeu şi cinstită, că li s-a dat lor fiică cea mai Sfântă decât toţi sfinţii şi decât heruvimii mai cinstită, care mai mult decât toţi a plăcut lui Dumnezeu. ***Că nu era în acea vreme pe pământ, între oameni, mai bine primiţi lui Dumnezeu decât aceşti doi, Ioachim şi Ana, pentru viaţa lor cea neprihănită. Astfel că un dar ca acesta nu li s-ar fi dăruit lor dacă nu ar fi prisosit dreptatea şi sfinţenia lor mai mult decât a altora. Ci, precum singur Domnul avea să se întrupeze din Preasfânta, Preacurata Maică, aşa se cădea ca şi Maica Domnului să se nască din părinţi sfinţi şi curaţi.*** Căci, precum şi împăraţii îşi fac porfirele lor, nu din postav simplu, ci din pânzeturi ţesute cu aur, aşa şi Împăratul ceresc a voit să aibă pe Maica Sa cea Preacurată, întru al cărei trup ca într-o porfiră împărătească avea să se îmbrace, nu din neînfrânate însoţiri, ca din nişte postav prost, ci din părinţi curaţi şi sfinţi, ca dintr-o ţesătură de aur.

Maica Domnului de demult a fost preînchipuită prin sfântul cort, despre care a poruncit Dumnezeu lui Moise să-l facă din postav mohorât, roşu şi din vison, întrucât cortul a simbolizat pe Fecioara Maria în care, sălăşluindu-se Dumnezeu, după cum este scris, avea să petreacă cu oamenii. ***"Iată cortul lui Dumnezeu este cu oamenii şi El va locui cu dânşii" (Apoc. 21, 3).*** Deci, materialul mohorât şi roşu, precum şi visonul din care s-a alcătuit cortul închipuiau pe mama Maicii lui Dumnezeu, care din curăţie şi din înfrânare s-a născut.

Dumnezeiasca voinţă, mai întâi, a ţinut multă vreme însoţirea acestor Sfinţi fără de fii, ca prin zămislirea şi naşterea unei fecioare ca aceasta să se arate şi puterea darului lui Dumnezeu şi cinstea celei născute şi vrednicia părinţilor ei. Pentru că a

face să nască pântecele cel neroditor şi sterp, aceasta este puterea darului dumnezeiesc, fiindcă aici nu firea, ci Dumnezeu Cel ce biruieşte firea dezleagă legăturile nerodirii. A se naşte din cei neroditori şi străini, aceasta este cinstea celei născute, care a ieşit nu din părinţi care s-ar fi sârguit la fapte trupeşti, ci din cei înfrânaţi, fiind ei la bătrâneţe; pentru că petrecuseră în însoţire, neavând fii, cincizeci de ani.

Se arată şi aici vrednicia părinţilor Maicii Domnului, că după lunga lor nerodire au născut pe bucuria a toată lumea. În acest lucru Sfinţii Ioachim şi Ana s-au asemănat Sfântului Patriarh Avraam şi soţiei lui, cinstitei Sara, care la bătrâneţe a născut pe Isaac, după făgăduinţă. Iar noi zicem că mai mult decât Avraam este aici, că pe cât este mai mare Fecioara Maria decât Isaac, pe atât mai mare este vrednicia lui Ioachim şi a Anei, decât a lui Avraam şi a Sarei. Dar la această vrednicie nu au ajuns până ce nu au rugat pe Dumnezeu în amărăciunea sufletului lor şi în mâhnirea inimii, cu mult post şi cu rugăciuni. Că înainte merge mâhnirea şi apoi vine bucuria. Şi înainte mergătoare a cinstei este necinstea şi povăţuitoare spre câştigarea celor bune este cererea, rugăciunea cu lacrimi către Dumnezeu.

Când se mâhneau ei mult şi se tânguiau pentru nerodirea lor, a adus Ioachim daruri Domnului Dumnezeu în biserica Ierusalimului la un praznic mare, în care toţi fiii lui Israel aduceau darurile lor lui Dumnezeu. Iar Isahar, arhiereu fiind atunci, n-a voit să primească darurile lui Ioachim şi l-a defăimat când le-a adus, ocărându-l pentru nerodire: *"Nu se cade a primi din mâinile tale daruri, că eşti fără de fii, neavând dumnezeiasca binecuvântare, pentru oarecare tăinuite păcate ale tale"*.

Asemenea şi un oarecare evreu, din seminţia lui Ruvim, aducând darurile sale cu ceilalţi oameni, a ocărât pe Ioachim, zicându-i: *"De ce apuci înaintea mea, aducând darul lui Dumnezeu? Nu ştii că eşti nevrednic să aduci cu noi daruri, de vreme ce nu ai lăsat seminţie în Israel?"*

Acestea auzindu-le Ioachim s-a mâhnit şi s-a dus de la biserica Domnului foarte întristat, ruşinat şi defăimat şi i s-a întors lui praznicul acela în plângere şi bucuria praznicului aceluia în tânguire. Şi nu s-a întors atunci la casa lui, de mâhnirea cea mare, ci s-a dus în pustie, la păstorii turmelor sale şi acolo a plâns pentru două lucruri: pentru nerodire şi pentru defăimare şi ocară. Apoi, aducându-şi aminte de Sfântul Avraam strămoşul, căruia i-a dat Dumnezeu fii după ce îmbătrânise, a început a se ruga Domnului cu dinadinsul, ca şi el de aceeaşi binecuvântare să se învrednicească, ca auzit şi miluit să fie, ca să se ridice ocara lui dintre oameni şi să se dea rod însoţirei lui la bătrâneţe, precum oarecând lui

Avraam, ca să poată a se numi tată de fii, iar nu ca un neroditor şi lepădat de Dumnezeu să rabde de la oameni ocară. Şi a adăugat la rugăciune post, patruzeci de zile, nevrând să guste pâine. ***"Nu voi da - zicea - gurii mele hrană, nici mă voi întoarce la casa mea, ci lacrimile mele să-mi fie mie hrană şi pustia această casă, până ce va auzi şi mă va cerceta pe mine Domnul Dumnezeul lui Israel".***

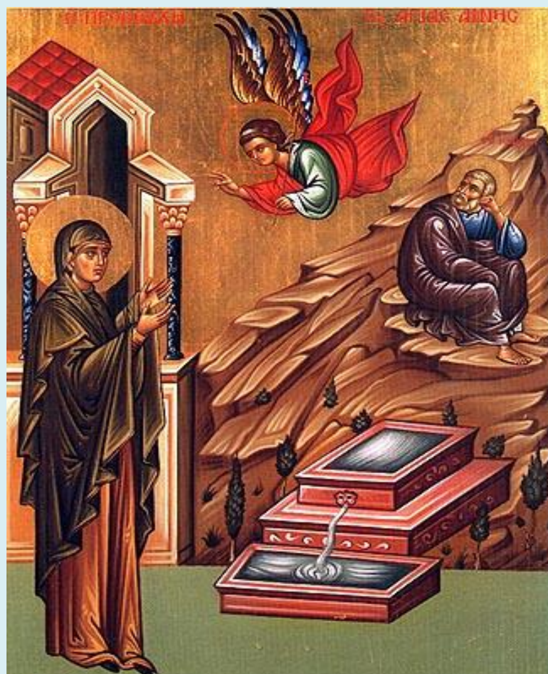
Asemenea şi Ana, femeia lui, în casă şezând şi înştiinţându-se că arhiereul nu a vrut să primească darurile lor, ocărându-i pentru nerodire şi că bărbatul ei, de mâhnire, lăsând-o pe ea, s-a dus în pustie, plângea cu nemângâiate lacrimi. ***"Acum - zicea - sunt mai ticăloasă decât toţi: de Dumnezeu lepădată, de oameni defăimată şi de bărbat lăsată. Deci de care lucru mai întâi voi plânge? Oare pentru văduvia mea sau pentru nerodire? Oare pentru sărăcia mea sau că nu m-am învrednicit a mă numi maică?"*** Şi se tânguia cu amar în toate zilele acelea. Iar o slujnică a ei, anume Iudit, o mângâia pe ea, dar nimic n-a sporit, pentru că cine putea să o consoleze pe dânsa?!

Odată, tânguindu-se, a intrat în livada sa şi şezând sub un copac de dafin, a suspinat din adâncul inimii. Şi ridicându-şi cu lacrimi ochii săi spre cer, a văzut în copac un cuib de pasăre având pui mici. Şi de acolo, luând pricină de mai mare durere a inimii, a început a striga: ***"Vai, mie, celei lipsite! Că eu singură sunt mai păcătoasă între fiicele lui Israel! Eu singură decât toate mai defăimată între femei. Toate îşi poartă rodul pântecelui pe mâinile lor, toate de fiii lor se mângâie, iar eu singură sunt străină de acea mângâiere. Vai, mie! Că toate în***

biserica lui Dumnezeu se primesc cu darurile şi au cinste pentru a lor naştere de fii, iar eu singură de la biserica Dumnezeului meu sunt lepădată. Vai, mie! Cine mai este ca mine? Nici cu păsările cerului nu m-am asemănat, nici fiarelor pământului, pentru că acelea sunt roditoare înaintea ta, Doamne Dumnezeule, iar eu neroditoare mă aflu. Nici pământului nu m-am asemănat, căci acela răsare şi-şi creşte seminţele sale şi roduri aducând, Te binecuvântează pe Tine, Tatăl cel ceresc, iar eu sunt singură şi fără de fii pe pământ. Vai mie, Doamne, Doamne! Eu, păcătoasa, singură am sărăcit de facerea de roade. Tu, Cela ce ai dat Sarei oarecând, la bătrâneţele cele prea adânci, fiu pe Isaac; Tu, Cela ce ai deschis pântecele Anei, mama lui Samuil, proorocul tău, caută acum spre mine şi ascultă rugăciunile mele! Adonai Savaot! Ştii ocara nerodirii, deci singur să-mi dezlegi durerea inimii mele şi să deschizi jghiaburile pântecelui şi pe cea neroditoare să o arăţi roditoare, ca pe cea născută în dar să o aducem Ţie, binecuvântând, cântând şi cu un gând slăvind milostivirea Ta".

Unele ca acestea cu plângere şi cu tânguire grăindu-le, iată îngerul Domnului i s-a arătat ei, zicându-i: "Ano, Ano, s-a auzit rugăciunea ta şi suspinurile tale au străbătut norii, iar lacrimile tale au ajuns înaintea lui Dumnezeu şi iată, vei zămisli şi vei naşte pe fiica cea prea binecuvântată, pentru care se vor binecuvânta toate seminţiile pământului. Printr-însa se va da mântuire la toată lumea şi se va chema numele ei Maria".

Deci, auzind aceste cuvinte îngereşti, Ana s-a închinat lui Dumnezeu şi a zis: ***"Viu este Domnul Dumnezeu, că de voi naşte prunc, îl voi da pe el spre slujba Lui, ca să fie slujind şi lăudând numele Lui cel sfânt ziua şi noaptea, în toate zilele vieţii sale".*** Apoi, umplându-se de negrăită bucurie, Sfânta Ana a alergat la Ierusalim cu sârguinţă, ca acolo mulţumita şi rugăciunile sale să le dea lui Dumnezeu, pentru cercetarea Lui cea milostivă.

În acelaşi ceas, acelaşi înger s-a arătat lui Ioachim în pustie, zicându-i: "Ioachime, Ioachime, a auzit Dumnezeu rugăciunea ta şi a voit să-ţi dea ţie darul Său că, iată, femeia ta, Ana, va zămisli şi va naşte ţie o fiică, a cărei odrăslire pe pământ la toată lumea va fi bucurie! Şi acesta să-ţi fie ţie semnul adevăratei mele bune vestiri: să mergi în Ierusalim la biserica Domnului şi acolo vei afla, la porţile cele de aur, pe soţia ta Ana, căreia aceeaşi bucurie i s-a vestit".

Deci, se mira Ioachim de această bună vestire îngerească şi prea mărea, mulţumind lui Dumnezeu cu inima şi cu gura de o milostivire ca aceasta a Lui. Apoi a alergat degrabă, bucurându-se şi veselindu-se, la biserica Domnului şi precum i-a zis îngerul, a aflat pe Ana la porţile cele de aur rugându-se lui Dumnezeu, căreia i-a spus de buna vestire îngerească. Asemenea şi ea i-a spus lui că a văzut şi a auzit de la înger spunându-i pentru zămislire. Deci, proslăvir pe Dumnezeu Cel ce a făcut cu dânşii o milă ca aceea, Căruia, închinându-I-se în Sfânta biserică, s-au întors la casa lor. ***Şi a zămislit Sfânta Ana în ziua a noua a lunii lui decembrie, iar în septembrie, la opt zile, a născut pe fiica cea preacurată şi binecuvântată Fecioara Maria, pe începătoarea şi mijlocitoarea mântuirii noastre, de a cărei naştere cerul şi pământul s-au bucurat.***

Şi a adus Ioachim lui Dumnezeu daruri mari, jertfe şi arderi de tot şi s-a binecuvântat de arhiereu, de preoţi, de leviţi şi de tot poporul că s-a învrednicit de

binecuvântarea lui Dumnezeu. Deci a făcut Ioachim ospăţ mare în casa sa şi toţi se veseleau, lăudând pe Dumnezeu.

Mary's first steps

Apoi, crescând Fecioara Maria, o păzeau părinţii ei ca lumina ochilor, ştiind din descoperire dumnezeiască că va să fie lumină a toată lumea şi înnoire a firii omeneşti. Deci o creşteau pe ea precum se cădea aceleia care avea să fie mamă a Mântuitorului nostru, nu numai iubind-o pe ea ca pe o fiică dorită de mulţi ani, ci şi cinstind-o ca pe o stăpână a lor, pentru că-şi aduceau aminte de îngereştile cuvinte cele zise pentru ea şi înainte vedeau în duh cele ce erau să fie întru dânsa.

Pentru că Fecioara, fiind plină de harul lui Dumnezeu, de acelaşi har şi pe părinţii săi în taină îi îmbogăţea, nu într-alt chip, ci precum soarele cu razele sale luminează stelele cerului, împărţindu-le lor lumina sa. Aşa Maria cea aleasă, ca un soare strălucea pe Ioachim şi pe Ana cu razele darului celui dat ei, încât erau plini de duhul lui Dumnezeu şi cu dinadinsul credeau împlinirea cuvintelor îngereşti.

Apoi, când era de trei ani, prin dumnezeiască poruncă au dus-o pe ea cu slavă în biserica Domnului, petrecând-o cu făclii şi au dat-o pe ea lui Dumnezeu ca dar precum se făgăduiseră. Iar după ducerea ei, trecând câţiva ani, Sfântul Ioachim

a trecut din aceste de aici, având vârsta de optzeci de ani, iar Sfânta Ana, fiind văduvă, a lăsat Nazaretul şi a mers la Ierusalim şi acolo petrecea aproape de fiica sa cea prea sfântă, rugându-se în biserica lui Dumnezeu. Petrecând în Ierusalim doi ani, s-a odihnit în Domnul, având şaptezeci şi nouă de ani.

Deci, o, cât de binecuvântaţi sunteţi, Sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana, pentru cea prea binecuvântată fiică a voastră! Încă îndoit sunteţi binecuvântaţi pentru Domnul nostru Iisus Hristos, în Care s-au binecuvântat toate neamurile şi toate seminţiile pământului. Cu drept cuvânt v-au numit pe voi Sfânta Biserică părinţi ai lui Dumnezeu. Pentru că pe Cel ce S-a născut din fiica voastră cea prea sfântă, Dumnezeu Îl cunoaştem, Căruia acum, în cea cerească înainte stare aproape fiind, rugaţi-vă ca şi noi să nu fim depărtaţi de bucuria voastră care petrece în veci. Amin.

***

Unii zic cum că Mathan, tatăl Sfintei Ana şi moşul după mamă al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, ar fi născut pe Iacov, tatăl lui Iosif teslarul. Dar aceasta este o greşeală, care mi se pare a fi ieşit de acolo că la evanghelistul Matei, în cap. I, se pomeneşte Mathan, tatăl lui Iacov, aşa: Eleazar a născut pe Mathan, iar Mathan a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei. Oarecare socotind că acelaşi Mathan este tatăl lui Iacov şi tatăl celor trei fiice - Maria, Sovia şi Ana, au scris că nu Mathan au născut pe Iacov şi pe cele trei fiice; ci altul este acesta şi altul acela. Pentru că acesta a fost din seminţia lui Levi, din fiii lui Aaron, preot, iar altul cel de la Evanghelie. Acela era din seminţia lui Iuda, din casa lui David împăratul, al douăzeci şi treilea de la neamul lui David şi al lui Solomon, pe care Sfântul Epifanie, în cuvântul la naşterea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi Sfântul Ioan Damaschin în cartea 4, cea pentru credinţă, în cap. 15, scriu aşa: "Din seminţia lui Solomon, fiul lui David, s-a născut Mathan. Acesta a născut pe Iacov, tatăl lui Iosif şi a murit şi a luat Melhi pe femeia lui, pe mama lui Iacov, din seminţia lui Natan, fiul lui David, fiul lui Levi, fratele lui Pamfir, care a fost tată lui Varpafir şi moş lui Ioachim, iar strămoş era Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Şi a născut Melhi, din mama lui Iacov pe Ili şi era Iacov din sămânţa lui Solomon, iar Ili era din sămânţa lui Natan. Deci, şi-a luat femeie şi a murit fără de fii. Iar după dânsul Iacov, care era fratele lui de o mamă, dar nu de un tată, i-a luat pe femeia lui, deoarece legea poruncea: De va muri cineva neavând fii, să ia fratele lui pe femeia lui şi să ridice sămânţa fratelui său. Deci, după acea lege, a luat Iacov pe femeia fratelui său şi a născut pe Iosif teslarul, logodnicul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi era Iosif fiul amândorura; al lui Iacov după fire, iar al lui Ili după lege.

Pentru aceasta, Sfântul evanghelist Luca, scriind de neamul lui Hristos, a pus lui Iosif pe Ili tată, grăind pentru Hristos: Fiind precum se părea, fiu al lui Iosif, al lui Ili, al lui Mathan. Pe Ili îl pune în locul lui Iacov. Iar cum că Mathan, preotul, cel ce a născut trei fiice, nu acela era pe care Evanghelistul în neamul lui Hristos îl pomeneşte, din aceasta se arată cu dinadinsul.

Sfântul evanghelist Luca scrie pentru Zaharia, tatăl Înaintemergătorului Ioan, aşa: A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un preot, anume Zaharia şi femeia lui din fiicele lui Aaron, numele ei Elisabeta. Iar pe Elisabeta a născut-o Sovia, fiica lui Mathan preotul şi era Mathan moş Elisabetei după mamă. Deci, de ar fi fost Mathan unul şi acelaşi cel din cartea neamului lui Hristos, apoi n-ar fi zis evanghelistul, "femeia lui din fiicele lui Aaron", ci cu adevărat ar fi zis, femeia lui din fiicele lui David, de vreme ce Mathan cel din cartea naşterii era pus nu din casa lui Aaron, ci din a lui David, din sământa lui Solomon. Dar de vreme ce acest Mathan preotul, altul era de cel din cartea naşterii, nu din David, ci din Aaron trăgându-şi seminţia sa, pentru aceea evanghelistul Luca, de nepoata lui, de Sfânta Elisabeta, femeia lui Zaharia a scris: "Femeia lui era din fiicele lui Aaron!"

De aici se dovedeşte că altul este Mathan cel din cartea naşterii, care a născut pe Iacov tatăl lui Iosif şi altul este Mathan acesta preotul Domnului, care a născut cele trei fiice: pe Maria, pe Sovia şi pe Ana, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Aceasta se înştiinţează şi de Sfântul mucenic Ipolit, pe care Nichifor Calist în cartea 2, cap. 3, îl aduce mărturie. Acela, scriind de neamul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, pomeneşte pe Mathan preotul, moşul după mamă al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, că a născut trei fiice. Iar nu pomeneşte că acel preot ar fi născut pe Iacov, tatăl lui Iosif, ci numai fiicele, iar fiu nici unul. Şi încă să mai ştim şi aceasta, că seminţia lui Iuda şi casa lui David nu erau preoţi, ci numai seminţia lui Levi şi casa lui Aaron.

Arătat este deci că altul era tatăl lui Iacov şi altul, tatăl celor trei fiice.

Nu fără trebuinţă mi se pare să ştim şi aceasta că în aşezământul cel vechi a poruncit Dumnezeu să nu-şi ia lor femei din altă seminţie, nici femeile să nu se mărite în altă seminţie, ci fiecare în moştenirea sa să se însoare. Drept aceea aici se va mira cineva, de ce Mathan preotul şi-a luat femeie din altă seminţie, din seminţia Iudei? Asemenea şi Sfântul Ioachim, fiind din casa lui David, a luat pe Sfânta Ana din fiicele lui Aaron. Oare n-a greşit, călcând porunca Domnului? N-a greşit! Că deşi altor seminţii ale lui Israel le-a fost poruncit ca fiecare în al său

neam să se însoare şi să se mărite, însă, precum Sfântul Epifanie mărturiseşte, nu era oprită seminţia Iudei ca să se unească cu a lui Levi; casa cea împărătească să fie rudenie cu casa cea preoţească, la care lucru începător a fost cel mai dintâi arhiereu Aaron, care a luat pe Elisabeta, fiica lui Aminadav, sora lui Naason, care atunci era domn în Iudeea. Asemenea şi Iodae, arhiereul cel ce a luat pe Iosavet, fiica lui Ioram, împăratul Iudeii, sora lui Ohozie.

Aceasta s-a făcut cu rânduiala lui Dumnezeu, ca Preacurata Fecioară să fie fiică şi împărătească şi arhierească, fiindcă avea să nască pe Hristos, împăratul şi arhiereul.

(Sfântul Epifanie şi Sfântul Ioan Damaschin, Cartea 4, pentru credinţă, cap. 15)